

Sygn. akt I C 1418/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdziejko

Protokolant: Karolina Lipka

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. J.**

przeciwko (...) SA Oddział w K., (...) S.

o zapłatę

I. zmienia wysokość renty zasądzonej w pkt. III wyroku wydanego w dniu 13.08.2008 r. przez Sąd Okręgowy w K. (sygn. akt I C 662/07) w ten sposób, że w miejsce zasądzonej renty 735 zł:

- a) **przyznaje rentę w wysokości 990 zł począwszy od terminu płatności na dzień 05 czerwca 2015 r., a skończywszy na terminie płatności na dzień 5 stycznia 2017 r.;**
- b) **przyznaje rentę w wysokości 1 110 zł począwszy od terminu płatności na dzień 05 lutego 2017 r.;**

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w K. na rzecz adwokata M. J. kwotę 13 284 zł (trzynaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt cztery złote – w tym podatek od towarów i usług) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu;

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

IV. koszty wynagrodzenia pełnomocników stron wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 1418/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 marca 2017 r.

Powód A. J. – w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu skierowanego przeciwko (...) S.A. Oddział w K., (...) S. (k. 2, k. 68) – wniosł o: 1. zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 250,000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę; 2. zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 30.000,00 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę; 3. zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz renty miesięcznej z tytułu zwiększonych potrzeb zwiększonej z kwoty 735,00 zł do kwoty 1.500,00 zł; 4. zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania.

Motywując swoje roszczenia powód wskazał, iż ich podstawę faktyczną stanowi wypadek komunikacyjny z dnia 7 sierpnia 2004 r., w którym odniósł on szkodę, a którego sprawca był ubezpieczony w pozwanym (...) S.A. Powód wskazał, iż wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt I C 662/07, Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od strony pozwanej na jego rzecz: kwotę 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty; kwotę 13.780,48 zł tytułem odszkodowania; oraz kwotę 735,00 zł tytułem renty płatnej do dnia 5. każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z kwot. W toku postępowania (k. 172-174) powód podnosił, iż od czasu wydania w/w wyroku zmieniła się jego sytuacja zdrowotna – mianowicie przed wydaniem wyroku jego lewa ręka była częściowo sprawna, zaś w chwili obecnej jest całkowicie niewładna. Powód podał, iż po sierpniu 2008 r. leczył się w szeregu placówek medycznych, w których przeszedł szereg operacji mających na celu poprawę sprawności lewej ręki; przez cały ten czas znajdował się on również pod stałą opieką placówek rehabilitacyjnych. Jak wskazał, aktualnie potrzebuje pomocy osób trzecich, albowiem przy całkowitym niedowładzie lewej ręki nie jest w stanie samodzielnie funkcjonować. Żądanie podwyższenia renty powód uzasadnił faktem, iż mieszka sam, może liczyć wyłącznie na samego siebie i nie może korzystać z pomocy rodziny (k. 98-101).

W odpowiedzi na pozew (k. 36, k. 75-78) strona pozwana (...) S.A. wniosła o: 1. oddalenie powództwa w całości; 2. zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wedłu norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana podnosiła, iż powód nie udowodnił swoich roszczeń i nie wskazał jakichkolwiek nowych okoliczności faktycznych uzasadniających zasądzenie kwot wskazanych w pozwie w porównaniu z tymi, które stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I C 662/07. Dodatkowo powód podniósł zarzut przedawnienia roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 sierpnia 2004 r. doszło do wypadku drogowego, w którym nietrzeźwy kierujący samochodem marki F. (...), na łuku drogi w lewo zjechał na prawe pobocze, a następnie na przeciwległy pas ruchu, gdzie doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym samochodem marki L. i w wyniku tego zdarzenia poniósł śmierć. W chwili wypadku powód A. J. był pasażerem samochodu F. (...) i odniósł w szczególności następujące obrażenia: uraz głowy, uraz klatki piersiowej z licznym złamaniem żeber i uszkodzeniem płuca lewego, uraz brzucha z uszkodzeniem lewej nerki i wątroby z porażeniem połowicznym lewostronnym (okoliczność bezsporna).

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt I C 662/07, Sąd Okręgowy w Krakowie m.in.: w punkcie I. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty; w punkcie II. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 13.780,48 zł tytułem odszkodowania; w punkcie III. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 735,00 zł tytułem renty płatnej do dnia 5. każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z kwot; w punkcie IV. ustalił, że pozwany (...) S.A. w W. ponosi odpowiedzialność za szkody jakie mogą powstać u powoda w związku z wypadkiem drogowym z dnia 7 sierpnia 2004 r. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy oparł się na ustaleniu, iż w wyniku wypadku powód doznał trwałego ciężkiego uszkodzenia ciała i trwałego uszczerbku na zdrowiu, który łącznie wyniósł 175%. Sąd ustalił, iż stan zdrowia powoda jest utrwalony i nie rokuje szans na poprawę, a powód wymaga stałej opieki osób trzecich, zwłaszcza w czynnościach

życia codziennego i takiej opieki wymagał również w przeszłości od chwili wypadku. Sąd Okręgowy przyjął, iż powód przyczynił się w połowie do powstania szkody i uwzględnił ten fakt w zasądzonych tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania i renty kwotach.

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt I ACa 954/08, Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił w/w wyrok w ten sposób, że wymienioną w jego punkcie II. kwotę 13.780,48 zł zastąpił kwotą 7.068,48 zł i uchylił punkt IV (okoliczności bezsporne).

Po sierpniu 2008 r. powód leczył się w szeregu placówek medycznych, takich jak: (...) Sp. z o.o. – Szpital im. prof. M. W. z siedzibą w K., (...) Szpital (...) Medycznej w Ł. – Klinika (...), Klinika (...), Wojewódzki Szpital (...) w J. czy Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) M. S.j. w M.. W w/w placówkach medycznych powód przeszedł szereg operacji mających na celu poprawę sprawności lewej ręki takich m.in. jak: operacja sposobem S. po stronie lewej (w dniu 1 lipca 2010 r.), artrodeza nadgarstka lewego przy użyciu pręta R. (w dniu 19 listopada 2010 r.), plastyka stożka rotatorów stawu barkowego lewego (w dniu 13 października 2011 r.), operacyjne wytworzenie opozycji kciuka lewego (w dniu 11 września 2012 r.), dwupoziomowa plastyka ścięgien prostowników palców II-IV ręki lewej (w dniu 6 czerwca 2013 r.), plastyka ścięgien prostowników palców II-IV ręki lewej (w dniu 10 kwietnia 2014 r.), operacyjne usztywnienie stawu barkowego lewego (w dniu 12 marca 2015 r.) oraz operacyjne usunięcie zespolenia z kości ramiennej lewej (14 grudnia 2015 r.). Przez cały ten czas powód znajdował się on również pod stałą opieką placówek rehabilitacyjnych.

dowód: dokumentacja medyczna powoda A. J. /k. 176-185, k. 199-464/; zeznania powoda A. J. /zapis protokołu elektr. rozprawy z dnia 4 lutego 2016 r./.

W chwili obecnej u powoda występuje duży stopień wiotkiego niedowładu kończyny lewej z wyszczupleniem ramienia i obręczy barkowej po stronie lewej – możliwy jest jedynie śladowy ruch ku górze w stawie barkowym, w stawach śródrečno-paliczkowych i stawach międzypaliczkowych bliższych ręki lewej, śladowy ruch przywodzenia kciuka.; napięcie mięśniowe w całej kończynie jest obniżone, odruchy głębokie zniesione po lewej, bez odruchów patologicznych, niedoczulica w zakresie kończyny lewej i górnej części klatki piersiowej po stronie lewej.

W zakresie sprawności palców u lewej ręki stan powoda w porównaniu do 2008 r. nie uległ istotnej zmianie. Obecnie stwierdzono u niego możliwość wykonania ruchu ramienia ku górze – ruch ten jest śladowy, nie przeciw oporowi i nie dotyczy odwodzenia ramienia. Aktualnie nadal kończyna górna lewa ma zniesioną zarówno funkcję chwytłą, manualną, jak również pomocniczą. Powód jest praktycznie jednoręczny. Ze względu na charakter urazu, stan obecny i czas jaki upłynął od urazu stan ten nie rokuje poprawy.

dowód: opinia sądowo-lekarska biegłej M. K. z 25 października 2016 r. /k. 493-494/; dokumentacja medyczna powoda A. J. /k. 176-185, k. 199-464/; zeznania powoda A. J. /zapis protokołu elektr. rozprawy z dnia 4 lutego 2016 r./.

W chwili obecnej powód jest bezrobotny. Uważa, że zasądzona na jego rzecz renta w wysokości 735,00 zł miesięcznie jest aktualnie za niska, albowiem starzeje się on i w związku z tym będzie potrzebował pomocy.

dowód: zeznania powoda A. J. /zapis protokołu elektr. rozprawy z dnia 4 lutego 2016 r./.

Ocena dowodów:

Poza okolicznościami, które zostały przez strony przyznane (art. 229 k.p.c.) lub też taką ocenę uzasadniał przebieg całego postępowania (art. 230 k.p.c.), istotne dla sprawy fakty Sąd ustalił w oparciu o przedstawione powyżej, skutecznie nie zakwestionowane przez strony dokumenty, których autentyczność nie budziła wątpliwości, podobnie jak treść, rozpatrywana w kontekście całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności.

Relevantny dla rozstrzygnięcia sprawy stan faktyczny Sąd ustalił również w oparciu o zeznania powoda A. J. złożone na okoliczność ustalenia, jakie zmiany w stanie zdrowia powoda zaszły od wydania przez Sąd Okręgowy wyroku z dnia 13 sierpnia 2008 r. w sprawie sygn. akt I C 662/07. Sąd uznał zeznania powoda w przeważającej mierze za wiarygodne

- w ocenie Sądu powód szczerze opowiedział o istotnych dla sprawy faktach, przy czym subiektywnie interpretuje zgodnie ze swoimi interesami niektóre okoliczności.

Sąd oparł również ustalony w sprawie stan faktyczny na opinii sądowo-lekarskiej z dnia 25 października 2016 r. sporządzonej przez biegłą sądową M. K. (lekarza specjalisty z zakresu neurologii) na okoliczność wskazania: jakie zmiany zaszły u powoda w zakresie sprawności palców u lewej ręki od wydania w dniu 26 maja 2008 r. przez (...) w K. opinii w sprawie I C 662/07; czym się one charakteryzują; czym się one objawiają w życiu codziennym i jaki mają wpływ na życie; czy powodują one konieczność rehabilitacji a jeżeli tak to w jakim zakresie - oceniając ją jako rzetelną i kompletną. W ocenie Sądu, opinia została sporządzona przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą i doświadczeniem. Zupełność przedmiotowej opinii w zestawieniu z logiką prezentowanego w niej rozumowania pozwalały w zasadniczej części zaakceptować oceny dokonane przez biegłą w przedstawionych jej kwestiach. Biegłą przeprowadziła stosowne badanie powoda i wykorzystwała zebrane w aktach istotne dokumenty dokonując wnikliwej analizy poczynionych w ten sposób ustaleń. W rezultacie biegłą udzieliła kompletnej i profesjonalnej odpowiedzi w zleconym jej zakresie, wszystko w sposób bardzo przystępny i zrozumiały przedstawiając w treści opinii. W ocenie Sądu brak było podstaw do zasięgnięcia opinii uzupełniającej, stąd też wnioski w tym zakresie oddalił. W zarzutach do opinii biegłej powód podnosił, iż w opinii z dnia 25 października 2016 r. nie wypowiada się ona na temat uszkodzeń ciała, które zostały wywołane przez zdarzenie z 2004 r. a które nie były znane w chwili orzekania przez Sądy obu instancji, wpływu aktualnych schorzeń na życie codzienne powoda oraz możliwości wystąpienia kolejnych schorzeń. W tym kontekście wskazać jednak należy, iż to powód ma obowiązek wskazać konkretnie jaka to nowa szkoda ujawniła się po wypadku z dnia 7 sierpnia 2004 r. a mająca związek przyczynowo-skutkowy z tym wypadkiem, i nie może przerzucać tego obowiązku na biegłego. Podkreślić należy, iż granicę obowiązku prowadzenia przez sąd postępowania dowodowego wyznacza, podlegająca kontroli instancyjnej, ocena czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy, okoliczność zaś, że opinia biegłego nie ma treści odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy w sprawie wypowiadał się kompetentny pod względem fachowości biegły, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z kolejnych opinii – potrzeba bowiem powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 września 2012 r., I ACa 602/12, LEX nr 1237045).

Sąd zważył, co następuje:

Powód A. J. – w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. Oddział w K., (...) S. – domagał się: 1. zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 250,000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę; 2. zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 30.000,00 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę; 3. zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz renty miesięcznej z tytułu zwiększonych potrzeb zwiększonej z kwoty 735,00 zł do kwoty 1.500,00 zł. Jako podstawę faktyczną swoich roszczeń powód wskazał wypadek komunikacyjny z dnia 7 sierpnia 2004 r., w którym odniósł on szkodę, a którego sprawca był ubezpieczony w pozwanym (...) S.A. Zdaniem powoda, w związku z faktem, iż od czasu wydania wyroku z dnia 13 sierpnia 2008 r. (sygn. akt I C 662/07), w którym tut. Sąd zasądził od strony pozwanej na jego rzecz podane w nim kwoty tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania i renty, zmieniła się jego sytuacja zdrowotna i finansowa, co uzasadnia przyznanie mu przez Sąd odpowiednio wyższych kwot z w/w tytułów. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości argumentując, iż powód swoich roszczeń nie udowodnił, a w dodatku przedawniły się one.

Bezsporne w sprawie było, iż wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt I C 662/07, tut. Sąd m.in.: w punkcie I. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 13 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty; w punkcie II. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 13.780,48 zł tytułem odszkodowania; w punkcie III. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 735,00 zł tytułem renty płatnej do dnia 5. każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z kwot; w punkcie IV. ustalił, że pozwany (...) S.A. w W. ponosi odpowiedzialność za szkody jakie mogą powstać u powoda w związku z wypadkiem drogowym z dnia 7 sierpnia 2004 r. Następnie, w związku ze złożoną apelacją Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 25 listopada 2008 r. zmienił w/w wyrok Sądu I instancji w ten sposób, że wymienioną w jego punkcie II. kwotę 13.780,48 zł zastąpił

kwotą 7.068,48 zł i uchylił punkt IV. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny odwołał się w szczególności do brzmienia art. 442⁽¹⁾ § 3 k.c. – zgodnie z tym przepisem, w razie wyrządzenia szkody na osobie, przedawnienie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Mając powyższe na uwadze nie sposób przyjąć, iż w realiach przedmiotowej sprawy doszło do przedawnienia roszczeń powoda o zapłatę dalszej kwoty zadośćuczynienia, odszkodowania I renty w związku z rzekomo ujawnionymi nowymi szkodami wynikłymi z wypadku z dnia 7 sierpnia 2007 r. Jak trafnie w tym zakresie zwrócił uwagę pełnomocnik powoda, jego klient przez szereg lat nie mógł posiadać świadomości co do zaistnienia faktu możliwej odpowiedzialności (...) na mocy art. 442⁽¹⁾ k.c., skoro o następstwach zdarzenia szkodzącego w postaci uszkodzenia ciała osoba poszkodowana uzyskuje z reguły wiedzę dopiero na podstawie specjalistycznych badań oraz miarodajnego i autorytatywnego orzeczenia kompetentnej placówki medycznej (vide: wyrok SN z 21 października 2011 r. IV CSK 46/2011, Lexis.pl nr 4376132).

Niezależnie od powyższego wskazać jednak należy, iż powód nie wykazał zasadności roszczenia o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz dodatkowych – tj. ponad te zasądzone na podstawie wyroku z dnia 13 sierpnia 2008 r. - kwot zadośćuczynienia i odszkodowania, podanych w pozwie. Pomimo ciężących na powodzie obowiązkach dowodowych określonych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., powód – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – nie wykazał istnienia jakichkolwiek nowych okoliczności faktycznych uzasadniających zasądzenie kwot wskazanych w pozwie w porównaniu z tymi, które stanowiły przedmiot rozstrzygnięcia w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I C 662/07. W toku postępowania powód podnosił wprawdzie, iż od 2008 r. miała pogorszyć się sprawność jego lewej ręki, która stała się całkowicie niewładna. Z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych – opartych na sporządzonej opinii biegłej z listopada 2016 r. – wynika jednak jednoznacznie, iż w zakresie sprawności palców u lewej ręki stan powoda od 2008 r. nie uległ istotnej zmianie. Jak stwierdziła biegła, obecnie u powoda stwierdzono możliwość wykonania ruchu ramienia ku górze, przy czym ruch ten jest śladowy, nie przeciw oporowi i nie dotyczy odwodzenia ramienia - ze względu na charakter urazu, stan obecny i czas jaki upłynął od wypadku sytuacja ta nie rokuje poprawy. W tym stanie rzeczy Sąd – uznając roszczenia powoda o zadośćuczynienie i odszkodowanie - za niewykazane, Sąd powództwo w tym zakresie oddalił, o czym orzeczono w **punkcie II. sentencji wyroku.**

W ocenie Sądu uzasadnione było natomiast żądanie powoda dotyczące podwyższenia zasądzonej mu na mocy wyroku z dnia 13 sierpnia 2008 r. renty z tytułu zwiększonych potrzeb, aczkolwiek w mniejszej wysokości niż oczekiwał. W tym kontekście wskazać trzeba, iż zgodnie z art. 907 § 2 k.c., jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, iż zmiana stosunków relewantna w świetle art. 907 § 2 k.c. powinna mieć charakter istotny i obiektywny (por. wyrok SN z dnia 15 kwietnia 1972 r., II PR 48/72, OSN 1972, nr 9, poz. 171). Poza tym wskazuje się, że relewantna jest jedynie taka zmiana stosunków, która miała miejsce po powstaniu obowiązku świadczenia renty lub po ostatnim ustaleniu zakresu tego obowiązku w orzeczeniu właściwego organu lub czynności prawnej (por. uchwała SN z dnia 18 października 1972 r., III PZP 25/72, OSN 1973, NR 3, POZ. 38). Dla możliwości skorzystania z uprawnienia wynikającego z art. 907 § 2 k.c. nie ma przesądzającego znaczenia długość okresu dzielącego okoliczność zmiany stosunków i datę wytoczenia powództwa opartego na tym przepisie (por. uchwała SN z dnia 5 listopada 1987 r., III CZP 63/87) – w konkretnym wypadku takowy wpływ czasu może jednak mieć wpływ na skuteczność dochodzenia roszczenia o świadczenia w wysokości zmienionej od daty, w której miała miejsce zmiana stosunków. W realiach przedmiotowej sprawy zważyć należy, iż powód zgłosił roszczenie o podwyższenie renty na rozprawie w dniu 7 maja 2015 r. i przyjąć trzeba, iż z tą też datą strona pozwana dowiedziała się o przedmiotowym roszczeniu. Najwcześniejszą datą, od której uzasadnione jest zasądzenie renty na rzecz powoda jest zatem 5 czerwca 2015 r., biorąc pod uwagę, iż zgodnie z wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2008 r. renta miała być płatna do 5 dnia każdego następującego po sobie miesiąca. W uzasadnieniu w/w wyroku Sąd wskazał, iż biorąc pod uwagę, że powód potrzebuje opieki osób trzecich zasadne jest przyznanie mu renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 1.920,00 zł pomniejszonej o połowę z tytułu przyczynienia i po odliczeniu kwoty 300 zł pobieranego zasiłku stałego i 150 zł pobieranego zasiłku pielęgnacyjnego. Od tego czasu zaszła istotna zmiana warunków ekonomicznych, albowiem na przestrzeni lat zmieniała się obowiązująca kwota minimalnego wynagrodzenia, a co za tym idzie minimalna stawka za godzinę pracy. W 2008 r. minimalne

wynagrodzenie wynosiło bowiem 1.126,00 zł, co daje stawkę godzinową za pracę na poziomie 7,30 zł/godz (1.126 : 154). W 2015 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło już 1.750,00 zł, co daje stawkę 11,40 zł/godz (1.750 : 154). Z kolei w 2016 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło 1.850,00 zł, co daje stawkę 12 zł/godz. Wreszcie w 2017 r. stawka minimalnego wynagrodzenia za godzinę pracy wynosi 13 zł/godz. W tym stanie rzeczy zasadnym było zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda renty w wysokości: a) **990,00 zł** ([12 zł x 8 godz. dziennej opieki x 30 dni] / 2 {z uwagi na 50% przyczynienie powoda do szkody} – 450,00 zł {pobieranych zasiłków}) począwszy od terminu płatności na dzień 5 czerwca 2015 r. a skończywszy na terminie płatności na dzień 5 stycznia 2017 r.; oraz b) **1.110,00 zł** ([13 zł x 8 godz. dziennej opieki x 30 dni] / 2 {z uwagi na 50% przyczynienie powoda do szkody} – 450,00 zł {pobieranych zasiłków}) począwszy od terminu płatności na dzień 5 lutego 2017 r. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w **punkcie I. sentencji** wyroku, natomiast w zakresie w jakim roszczenie powoda nie znalazło usprawiedliwienia w okolicznościach faktycznych sprawy Sąd wniesione powództwo oddalił (**punkt II. sentencji** wyroku).

W **punkcie III. sentencji** wyroku Sąd – na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) - przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie na rzecz adwokata M. J. kwotę 13.284,00 zł – w tym podatek od towarów i usług – tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa (**punkt III. wyroku**), zaś koszty wynagrodzenia pełnomocników stron Sąd wzajemnie zniósł (**punkt IV. wyroku**).

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku